

NORGES HØYESTERETT

Den 26. april 2021 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Webster, Matheson og Steinsvik i

HR-2021-891-U, (sak nr. 21-055769STR-HRET), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Christine Braastad Orre)

mot

Påtalemyndigheten (politifullmektig Vilde Ueland)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse om midlertidig tilbakekall av føreretten og beslag av førerkort.
- (2) A er siktet for å ha kjørt bil i ruspåvirket tilstand, jf. vegtrafikkloven § 31, jf. § 22 første ledd. På den bakgrunn ble føreretten hennes midlertidig tilbakekalt og førerkortet beslaglagt. A samtykket ikke i dette, og påtalemyndigheten begjærte derfor rettens kjennelse om at tilbakekallelsen og beslaget ble opprettholdt.
- (3) Jæren tingrett avsa 1. mars 2021 kjennelse med slik slutning:

«Påtalemyndigheten kan midlertidig tilbakekalle føreretten og holde førerkortet til A, født 00.00.2001, beslaglagt inntil saken mot henne er endelig avgjort, men ikke ut over 1. januar 2022.»
- (4) A anket til lagmannsretten. Det ble ikke bestridt at det forelå skjellig grunn til mistanke, men det ble anført at fortsatt førerkortbeslag var uforholdsmessig.
- (5) Gulating lagmannsrett avsa 25. mars 2021 kjennelse med slik slutning:

«Anken forkastes.»
- (6) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen. Det anføres at lagmannsretten under forholdsmessighetsvurderingen har gjort en mangelfull drøftelse av bevissituasjonen. Det anføres dernest at det foreligger brudd på kontradiksjonsprinsippet ved at påtalemyndighetens tilsvarende til lagmannsretten ikke ble oversendt forsvarer før lagmannsretten avsa sin kjennelse. Påtalemyndighetens tilsvarende var ikke innholdsløst, og bruddet på kontradiksjonsprinsippet må da føre til opphevelse.

- (7) *Påtalemyndigheten* har i tilsvaret anført at lagmannsretten i tilstrekkelig grad har drøftet bevisituasjonen under forholdsmessighetsvurderingen. Til anførselen om brudd på kontradiksjonsprinsippet, anføres det at det ikke var noe i tilsvaret som krevde imøtegåelse, og at feilen åpenbart ikke kan ha hatt betydning for lagmannsrettens avgjørelse. Anken må derfor forkastes.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke over kjennelse, og at ankeutvalget bare kan prøve lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd.
- (9) Slik saken er opplyst må det legges til grunn at påtalemyndighetens tilsvaret ikke ble oversendt forsvarer før lagmannsretten avsa sin kjennelse.
- (10) Kravene til kontradiksjon og likebehandling innebærer at partene må få anledning til å uttale seg om hverandres faktiske og rettslige argumentasjon, jf. Rt-2015-619 avsnitt 13. Etter praksis stilles det små krav til sannsynligheten for at manglende kontradiksjon kan ha hatt betydning for resultatet, jf. HR-2019-1182-U avsnitt 12.
- (11) Påtalemyndighetens tilsvaret til siktedes anke inneholdt både faktisk og rettslig argumentasjon knyttet til forholdsmessigheten av det midlertidige tilbakekallet av siktedes førerrett. Selv om det ikke fremkom noe vesentlig nytt i tilsvaret, kan ankeutvalget ikke se bort fra at det kan ha innvirket på lagmannsrettens avgjørelse at forsvareren ikke fikk mulighet til å kommentere påtalemyndighetens anførsler.
- (12) Lagmannsrettens kjennelse må etter dette oppheves, jf. straffeprosessloven § 385 tredje ledd, jf. § 343 første ledd.
- (13) Avgjørelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Wilhelm Matheson
(sign.)

Bergljot Webster
(sign.)

Kine Steinsvik
(sign.)